

עמ"ת 37278/02/21 - ליאור רובינוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 37278-02-21

בפני
עורר

ליאור רובינוב
ע"י ב"כ עו"ד מוטי לוי

מדינת ישראל

נגד
משיבה

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש קמא מיום 17.2.21 הדוחה בקשת העורר להגשת תסקיר שיבחן התנאי שהוטל על איסור גורף לגלישה באינטרנט

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון הטרדה מינית של קטין וניסיון למעשה מגונה בקטין.

2. ביום 29.1 שיחרר ביהמ"ש קמא את העורר בתנאים מגבילים וביניהם איסור שימוש בכל מכשיר בו יש חיבור לאינטרנט, לרבות מחשב וטלפון סלולארי חכם

3. העורר הגיש ערר לגבי תנאי איסור גלישה באינטרנט (ע"ח 6999-02-21). מסגרת דיון בערר, ומשלא הוגש תסקיר מעצר, הסכים ב"כ העורר להמלצת ביהמ"ש המחוזי להגיש בקשה מתאימה לביהמ"ש קמא לשקול הגשת תסקיר לבחינת הנחיצות באיסור גורף לגלישה באינטרנט.

4. ביום 14.2 הוגשה בקשה כאמור, בטענה כי די באיסור כניסת העורר לפלטפורמות חברתיות, בזיקה לצ'טים הכוללים שיחות עם קטינות.

5. המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי העורר עצמו כעתירה חלופית הציע להפנות את העורר לתסקיר, וביהמ"ש המחוזי רק ציין העובדה כי לא התבקש תסקיר וכי על העורר לשקול הגשת בקשה מתאימה, מבלי שהובעה עמדה בעניין.

עוד נטען, כי התנאים שנקבעו הם "המינימום ההכרחי" נוכח העבירות שבוצעו, אופיין וחומרתן. האינטרנט שימש לביצוע העבירות ולכן איסור הגלישה נועד למניעת מעשים דומים; סיוג הגלישה

באינטרנט יעמיד קושי של ממש בפיקוח עד אי אפשרות ליישמו.

6. ביהמ"ש קמא ביקש הבהרת העורר כיצד יש בתסקיר כדי לסייע לבחון הנחיצות באיסור גורף על גלישה באינטרנט. העורר הבהיר כי תסקיר יוכל לשפוך אור על מידת מסוכנותו, האמון שניתן לתת בו שלא ינצל את הגלישה באינטרנט לשימוש בלתי הולם וליתן דעתו המקצועית האם העורר בעל מאפיינים פדופילים או שמא המתואר בכתב האישום הוא בגדר מעידה חד פעמית

7. ביום 17.2 דחה ביהמ"ש קמא את הבקשה, בקבעו כי לא מצא כיצד תסקיר יוכל לשפוך אור על הנושאים לשמם הוטלה ההגבלה על העורר; מסוכנות העורר אינה יכולה להיות מוטלת בספק ודי בעובדות כתב האישום, והודאת העורר במיוחס לו כדי לבססה; מדובר במסוכנות כלפי כלל ציבור הקטינות ברשת, ובשים לב לקושי בפיקוח על שימוש מוגבל באינטרנט אין מקום לסייג האיסור שהוטל. עוד נקבע, כי פרק הזמן הקצר שחלף ממועד שחרורו של העורר אינו מאפשר קביעת מידת האמון שניתן לתת בו ביחס למילוי התנאים המגבילים.

8. לטענת העורר, הסכים למחיקת הערר בכפוף להגשת בקשה לקבלת תסקיר ללא קשר לחלוף הזמן ושינוי נסיבות; הבקשה הוגשה בהמלצת ביהמ"ש המחוזי, שסבר כי זהו המתווה הנכון ושומה היה על ביהמ"ש קמא ליתן לכך משקל; אין באמירה כי לא ניתן לאכוף את התנאי כדי לשנות, משום שגם היום יכול העורר, אם ירצה, להפר את האמון ולגלוש באינטרנט בדרכים רבות; התסקיר יוכל לשפוך אור על מסוכנות העורר, ושירות המבחן יוכל לחוות דעתו לגבי מידת האמון שניתן לתת בו והאם הוא בעל מאפיינים פדופילים.

9. המשיבה טענה כי אין מקום להקל בתנאים שהוטלו על העורר; לא חלף זמן ניכר ממועד שחרורו; ביהמ"ש המחוזי לא המליץ על תסקיר, וניתן ללמוד זאת מפרוטוקול הדיון; אין נחיצות בהזמנת תסקיר בעניינו של העורר

הכרעה -

10. לאחר עיון בחומר שהונח לפניי ושמיעת טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

11. מטרת ההגבלה הינה הפחתת הסיכון ליצירת קשר של העורר עם קטינות. לא שוכנעתי כי יש באיסור כדי לגרום נזק בלתי מידתי לעורר, ביחוד בהתחשב במסוכנות הנשקפת מהעורר אשר, לכאורה, ביצע עבירות מין באמצעות שימוש באינטרנט כלפי מי שסבר שהיא קטינה בת 13. קיימת הלימה בנסיבות בין העבירות המיוחסות לעורר, מסוכנותו לציבור הקטינים, והתנאים המגבילים שהוטלו עליו, ואיני רואה מקום להתערבות.

12. אמנם, הטלת איסור גורף על העורר להשתמש באינטרנט, אשר זמין בכל עת ובאמצעות מכשירים

ניידים אחרים, נשענת על מתן אמון בעורר שלא יפר התנאי, אולם, בדין נטען כי סיוג האיסור לפלטפורמות חברתיות וכניסה לצ'טים תקשה מאוד על היכולת לפקח ולאכוף ההגבלה.

13. זאת ועוד, בית המשפט המחוזי אכן המליץ לעורר **לשקול** הגשת בקשה להפנייתו לשירות המבחן, אולם אין בכך משום הבעת עמדה וקביעה כי יש לקבל תסקיר בעניינו של העורר לאלתר, טרם הכרעה בבקשה לסיוג התנאי.

14. לאור האמור, הערר נדחה. אך מובן כי עם התקדמות ההליך, ניתן יהיה לשוב ולעתור; ודוק- אין הכרח לקורלציה בין הזמנת תסקיר ובין תנאים; נאשם יכול לעתור לקבלת טיפול, ולהירתמות, ללא קשר למגבלות החירות המוטלות עליו; לו היה עושה כן, יתכן ופני הדברים היו שונים.

15. כאמור- הערר נדחה; ישקול העורר **להמתין קמעא** ולפנות בעתיד, תוך מספר חודשים, שלא דווקא על מנת להפיק רווח בדמות הקלה, אלא רווח בדמות טיפול.

ניתנה היום, י"א אדר תשפ"א, 23 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.